

fordi man ustandselig optog Tiden med Forhandlinger om det konservative Forslag og sluttelig erklærede, at de videre Forhandlinger skulde gaa for sig i Landstingets Udvalg eller i et Fællesudvalg. Men i Landstingsudvalget blev det ved første Behandling straks betonet fra Venstres Side, at man ønskede en midlertidig Valglov og senere Overvejelse af Fremtidsmuligheder; og man har opstillet forskellige Forslag i saa Henseende. For at forhindre, at Befolkningen skulde stilles overfor dette, at det skulde have et nyt Valgsystem kastet ud lige op ad Valget, søgte man at skabe Enighed om at gennemføre det oprindelige midlertidige Lovforslag A., som var fremsat i sin Tid fra Ministeriets Side og ikke rørte ved saa mange Spørgsmaal som det Forslag B., der var knyttet til selve Lovforslaget. Det har vi ogsaa stillet op her i Dag for at give et positivt Udtryk for, at vi under den Tvangssituation, hvor der er Tale om Gennemførelse af et helt nyt System lige op ad Valget, vil foreslaa en anden Mulighed, som man kunde samles om i Øjeblikket, medens man senere kunde komme ind paa de forskellige Overvejelser, der trænges til, i den Hensigt, at Vælgerne ikke skulde blive overrumplet.

Man har talt saa meget om Beregninger om, hvorledes Valget vilde falde ud i talmæssig Henseende. Nogle siger saadan, og andre siger saadan. De Tal, man i saa Henseende opererer med, er ikke langt fra de Tal, tværtimod, meget nær ved de Tal, som man vil faa ud, hvis man gik den anden Vej og blev paa det bestaaende Grundlag. De Tal, man nu opererer med, kan man ikke slutte efter paa langt nær endda, fordi det er Tal fra Valgmandsvalgene. Man kan slet ikke regne med, at Folketingsvalget vilde faa det Udfald, som man kommer til ved at bruge disse Tal. Bl. a. ved alle, at det Parti, der har den stærkeste Organisation, baade politisk og fagmæssigt, gennem hvilken sidste Organisation det ved Lejlighed opererer politisk, selvfølgelig ved en saadan Lejlighed har en større Udsigt til at faa de fleste Vælgere frem, og det præger ogsaa i ikke ringe Grad de sidste Valgmandsvalg. Det var en Erkendelse, man i Virkeligheden havde fra alle Sider.

Vi kan altsaa ikke tage nogen Lod og Del i, at Befolkningen nu stilles overfor dette, vi maa gennem vor Afstemning vise, at vi bestemt gaar derimod. Og som jeg før sagde, har vi samlet os om det posi-

tive Forslag, som ærede Medlemmer vil have fundet paa deres Pladser.

Det ærede 10de Medlem for Hovedstaden begyndte sin Tale med at sige: Jeg er Ordfører for Flertallet (Afbrydelse af Borgbjerg). Jo, paa dette Flertals Vegne skulde det ærede Medlem tale, og efter den Maade, det ærede Medlem lagde sin Indledning an, tænkte jeg: Nu faar vi altsaa en nogenlunde saglig Ordførertale om Valgloven. Men jeg vil dog gaa ud fra som givet, at Slutningen af Talen har det ærede Medlem ikke holdt som Ordfører for Flertallet. Jeg maa tværtimod antage, at det er som Ordfører alene for Socialdemokratiet og ikke paa andres Vegne, at det ærede Medlem gjorde disse forskellige Betragtninger gældende. Nu maa jeg antage, da det ærede Medlem gentagne Gange henvendte Ordet til mit Partis Formand, at han fra den Side vil faa noget Svar; men jeg vil dog gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem om noget, der vedrører Valgloven i nærmere Forstand. Det ærede Medlem sagde, at om Lørdagen stod vi dér med Palmerne i Hænderne, da var Sagen fuldt færdig til Gennemførelse gennem Aftaler mellem de tre Partier. Jeg tror, at det ærede Medlem har glemt, hvad han selv sagde om Fredagen under Grundlovsforslagets Behandling her. Da var der intet som helst afgjort, da var alle Muligheder endnu aabne. Da appellerede det ærede Medlem i varme Ord til alle Tilhængere af Valg i Enmandskredse, hvis Ansigter han tydeligt saa i Forsamlingen. Han lagde dem paa Hjerte, at der endnu var Tale om alle Muligheder vedrørende Valgloven, der var ikke det mindste i Vejen for, at det kunde blive til, hvad det skulde være. Jeg tror, at mit Indtryk er rigtigt, at paa det Tidspunkt, ja langt, langt senere endogsaa, efter de berømte Forhandlinger paa Amalienborg, har der vist sig Muligheder for, at det kunde blive til, hvad det skulde være. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem kommer langt frem med sine Udtalelser om, at vi havde Valget lige paa Trapperne, det var kun faa Uger, det hele drejede sig om. Jeg har den Overbevisning, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott) havde meget mere Ret, naar han i det Opraab, han udstedte, siger, at man havde det Indtryk, at Ministeriet belavede sig paa at sidde længe endnu, maaske der kunde gaa et Par Aar endnu, inden vi fik Valg.

Forholdet var saaledes, at vi ikke